

Най развращены-ты врѣмена сж оныя, въ кои-то най много лъжѣть.

Лъжіа-та ражда обшто недовѣріе дори и помежду башта и сына, ражда клѣтвы, измамы и прѣдателства; а кога излѣзе разногласіе, или припиране за политическы дѣла, за вѣрж-тж или и за самж-тж литературж, лъжіа-та ражда непрѣстанно желаніе, да набѣдява и да очрънява всѣка една страна мысли-ты и дѣла-та на противнж-тж ей странж, ражда увѣренность, че чловѣку е просто всѣко срѣдство за да потыпче врага си; ражда безумно желаніе въ чловѣка да трѣси доказателства единъ противъ другыго, и кога найде нѣкои, очевидно лъжевы и безоснователны, да ся сили да ги посочи като истинны, и да ся причина, че самъ си вѣрва да ся здравы.

Кой-то нѣма простотж въ срьдце-то си, той вынжгы два пжти полукавы счита срьдце-та на другы-ты. Продума ли нѣшто чловѣкъ, кой-то не имѣ е по нѣравъ, тѣ во всѣкж неговж думж вижджть лошжж посокж; моли ли ся той, раздава ли милостинж, тѣ благодарять Бога, че не сж като него лицемери.

Ты, ако и да си ся родилъ въ такъвъ единъ вѣкъ, въ кой-то лъжіа-та и недовѣріе то сж обшти.